

הנחיות להגשת הצעת מחקר תואר שני

הצעת המחקר לעבודת הגמר תכלול את נושא המחקר, מטרת המחקר, תיאור שיטות המחקר ורשימת מקורות. יש לכלול בהצעת המחקר גם לוח זמנים לביצוע המחקר. הצעה תוגש רק לאחר קריאה ואישור המנחה/ים לוועדה החוגית ללימודי תואר שני. הוועדה רשאית לאשר את ההצעה, לדרוש תיקונים או לדחותה. אם אושרה ההצעה, תועבר הודעה על כך לרשות ללימודים מתקדמים. לאחר בדיקת תקינות האקדמית של התלמיד, ותקינותם של מנחי התיזה, יקבל התלמיד (וכן המנחה, יו"ר הוועדה החוגית לתואר שני ומרכזת החוג) מכתב אישור הצעת תיזה מן הדיקן ללימודים מתקדמים.

**הצעת המחקר לא תעלה על 10 עמודים ברווח כפול, למעט ביבליוגרפיה
את ההצעות יש להגיש לא יאוחר מיום 17.07 (חופשת הקיץ שלאחר הסמסטר השני ללימודים)**

תוכן העניינים של ההצעה יכלול את הפרטים הבאים:

1. הגדרת הנושא – תיאור הנושא; רקע לו; הגדרות, מושגים ומונחים; השערות; שאלת המחקר.
2. מצב המחקר – תולדות המחקר עד היום, כולל סקירת ספרות והדגשת מה שחסר עד כה.
3. מטרת המחקר ותרומתו (אפשר להתייחס לסעיף הקודם).
4. שיטות המחקר.
5. מבנה העבודה – פרקי העבודה והסבר לגבי מבנה זה אם יש צורך בכך.
6. לוח זמנים לביצוע המחקר
7. תוצאות ראשוניות (אם יש)
8. ביבליוגרפיה.

הערות כלליות (עשרת הדיברות לכתיבה אקדמית):

- 1) ההצעה צריכה להיות כתובה בסגנון אקדמי, כולל הערות שוליים/הפניות, אך אין להגזים בהן. שיטת ההפניה צריכה להיות מתואמת עם המנחה. **אם אין לו התנגדות**, השיטה הנוחה ביותר היא שיטת מדעי החברה (שם, שנה, עמודים).
- 2) שיטת "מהכלל אל הפרט" היא הטובה ביותר בכל כתיבה אקדמית. קודם על התקופה, האיזור, הרקע; אחר כך על האסכולה, הסגנון, וכו'; לאחר מכן על האמן הספציפי ורק בסוף על היצירה או הנושא הספציפי.
- 3) אין להשתמש בראשי תיבות אלא אם הן מונח מקובל. למשל "לפסה"נ" (לפני ספירת הנוצרים) – כן; "בי"ס" (בית ספר) – לא.
- 4) כל הכמויות והמספרים עד שתי ספרות, פרט לתאריך, צריכות להיכתב באותיות ולא בספרות (שמונה ציורים ולא 8 ציורים).

- (5) שימו לב שהכלל בו מקור ביבליוגרפי בלועזית ייכתב כשהאותיות הראשונות במילים הן capital letters – תקף רק באנגלית, ולא בצרפתית, גרמנית, וכדומה.
- (6) הקפידו על זמנים: ברוב המקרים יש להשתמש בזמן עבר. למשל: החוקר חפר/הציג/תיאר/כתב ולא חופר/מציג/מתאר/כותב, אלא אם הוא עושה זאת בימים אלו.
- (7) אין להרבות בציטטות. ציטטה קצרה – בתוך הטקסט. ציטטה ארוכה – בתוך פסקה משל עצמה. כל ציטטה תבוא בתוך מרכאות ועם ציון המקור.
- (8) מעטו בשימוש במילים לועזיות ככל האפשר. לרוב, מילים לועזיות לא מרשימות אלא רק מעצבנות.
- (9) אין לכתוב משפטים ארוכים מידי, מקוטעים מידי, או משפטים שהם פסקאות.
- 01) כתיבה עניינית ובהירה: בטקסט צריך להיות רק מה שחייב להיות בו. כתבו כפי שהייתם מספרים זאת בעל פה, ואחר כך הוסיפו, תקנו והגיהו את זה.